

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ЯК УМОВА ЇХ АКАДЕМІЧНОЇ МОБІЛЬНОСТІ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ

Вовчук Лідія Василівна

студентка спеціальності «Початкова освіта»,
Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»

Петрунь Марина Федорівна

студентка спеціальності «Початкова освіта»,
Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»

Попадич Олена Олександрівна

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри загальної педагогіки
та педагогіки вищої школи
Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»

Україна

Освіта як один з факторів конкурентоспроможності фахівців передбачає гнучкість, відкритість, прозорість, тому зміст і напрям реформування національних освітніх систем більшості розвинених країн обумовлено процесами глобалізації та інтеграції [2]. У таких умовах академічна мобільність як предмет вивчення стала об'єктом дослідження різних галузей: економіки, педагогіки, соціології. Однак однозначного і офіційно встановленого визначення поняття «академічна мобільність» на даний момент не існує.

У сучасних умовах одним із найважливіших пріоритетів модернізації змісту освіти є «оновлення змісту шкільної освіти, переосмислення сутності кожного з компонентів системи навчання правознавства (передусім цільового, змістовного та технологічного) на засадах компетентнісного підходу до

визначення цілей особистісно орієнтованого навчання (спрямованого на розвиток особистості школяра) та діяльнісного підходу до процесу навчання» [4].

Дистанційне навчання – це спосіб отримання освіти із використанням комп'ютерних та сучасних інформаційних технологій, що надає студентам змогу навчатися на відстані, без відриву від роботи та виїзду за кордон.

Освіта як один з факторів конкурентоспроможності фахівців передбачає гнучкість, відкритість, прозорість, тому зміст і напрям реформування національних освітніх систем більшості розвинених країн обумовлено процесами глобалізації та інтеграції [3]. У таких умовах академічна мобільність як предмет вивчення стала об'єктом дослідження різних галузей: економіки, педагогіки, соціології. Однак однозначного і офіційно встановленого визначення поняття «академічна мобільність» на даний момент не існує.

Сьогодні у світі процеси розбудови та реформування відбуваються у багатьох сферах людської діяльності [1]. Торкнулися вони і системи вищої освіти. У даний час формується єдиний світовий освітній простір, що виражається, насамперед, в удосконаленні системи освіти сучасної вищої школи, у гармонізації освітніх підходів, стандартів, навчальних планів та спеціальностей у різних країнах світу. Це передбачає обмін досвідом, знаннями, інтерактивними мережами, науково-дослідними проектами, національними цінностями тощо. На нашу думку, саме академічна мобільність студентів, викладачів та адміністративного персоналу вишів суттєво сприяє підвищенню якості, доступності та ефективності освіти, допомагає у зростанні конкурентоспроможності фахівців та розвитку єдиного ринку праці як інструменту і однієї з цілей Болонського процесу.

Безперечно, що академічна мобільність має ряд позитивних сторін, зокрема, сприяє розвитку у студентів певних якостей – таких, наприклад, як уміння обирати шляхи взаємодії з навколишнім світом, набувати навичок у міжкультурній комунікації, здатність розглядати свою країну в кроскультурному аспекті, отримати знання про інші культури, вивчені

зсередини тощо. Однак, процес академічної мобільності не позбавлений і певних проблем, зокрема: відсутність матеріально-фінансового забезпечення, брак фахівців у цій галузі, відсутність інфраструктури, яка забезпечує ефективний обмін студентами та ін. Крім того, для розвитку академічної мобільності студента навчального закладу, на нашу думку, необхідно здійснювати наступні заходи: удосконалювати організаційні механізми нормативно-методичного забезпечення академічної мобільності, розвивати систему інформування про програму академічної мобільності і, що важливо, забезпечити студентів правовими знаннями щодо їх участі у академічній мобільності. Тому однією з вимог до студента як суб'єкта академічної мобільності є знання законодавства своєї країни та країни, у якій він буде перебувати, а також власних прав та обов'язків, що забезпечать його ефективне перебування у міжнародному просторі. Ця вимога обумовлена розумінням того, що безконфліктна взаємодія представників різних культур у ситуаціях соціального і професійного контекстів можливе за наявності високого рівня сформованості правової вихованості студента (як якісного показника правового виховання), що є обов'язковою умовою їх мобільності у європейському освітньому просторі.

Таким чином, сьогодні створюється єдиний освітній простір, використовуються глобальні комунікації, які забезпечують індивідуальний підхід до навчання у системі вищої освіти, скорочується розрив соціально-економічної нерівності, розширюється міжкультурний обмін і обмін професійними групами саме через академічну мобільність студентів. Академічну мобільність студентів можна розглядати як засіб обміну знаннями, підвищення конкурентоспроможності випускників на світовому ринку освітніх послуг, особливо у процесі дистанційного навчання.

Список використаних джерел:

1. Мойсеюк, Н. Є. (2006). Готовність до професійної діяльності: суть і шляхи формування. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*: зб.

наук. праць. Вінниця, Планер, 12, 364–368.

2.Рашкевич, Ю. М. (2014). *Болонський процес та нова парадигма вищої освіти*: монографія. Львів: Видавництво Львівської політехніки.

3.Савченко, О. Я. (2003). Новий етап розвитку шкільної освіти і підготовка майбутнього вчителя. *Шлях освіти*, 3, 2–6.

4.Гедєєва, С. В. (2015) Технологія логіко-сміслового моделювання як ефективний засіб реалізації сучасних підходів до навчання правознавству. *Історія в рідній школі*, (10), 7–12.